ธรรมะภาคปฏิบัติ

๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

พระพุทธเจ้าท่านจะเสด็จดับขันธปรินิพพานท่านเป็นห่วงเราทั้งหลายว่า "สังขารทั้งหลายทั้งปวงมีความเสื่อมไปเป็นธรรมดา ทั้งหลายจงยังความไม่ประมาทให้ถึงพร้อมเถิด..."

สิ่งที่รีบด่วนของเราทุก ๆ คนก็คือ

การที่มาแก้ไขใจของตัวเอง

แก้ไขวาจา แก้ไขการกระทำของตัวเอง

จิตใจของเรานี้มันไม่เดินตามทางสายกลาง มันเอาตามความชอบใจเมื่อมันเอาตามความชอบมันก็ต้องมีความไม่ชอบใจ เพราะสิ่งเหล่านี้มันไม่ใช่ความสงบ มันเป็นความปรุงแต่ง

พระพุทธเจ้าท่านให้เราทุกคนปรับจิตใจเข้าหาศีล หาวินัย หาธรรมะ มาเห็นความสำคัญของเราที่ประเสริฐที่ได้เกิดมาเป็นมนุษย์ ต้องแก้ปัญหาความจำเป็นเฉพาะหน้าที่มันเกิดขึ้นกับ

ส่วนใหญ่เราก็ทำบาปเพราะความอยาก ความหิว ความเหน็ดเหนื่อย ความเจ็บไข้ไม่สบายน่ะ

จิตใจของเรามันไม่มีพลัง มันไม่มีสมาธิ เมื่อมันเกิดความเหนื่อยความหิวความยากลำบาก มันทำให้เราทิ้งทางสายกลาง ทิ้งศีล ทิ้งธรรม ไปยินดีในการบริโภคปัจจัย 4 ยินดีในความสุขความสะดวกความสบายทางภายนอก

เรื่องปฏิปทาเรื่องความประพฤติของตัวเองนี้เป็นสิ่งที่สำคัญ

ทุกท่านทุกคนต้องมีสมาธิที่แข็งแรง ต้องมีจิตใจที่แข็งแรง ไม่ยินดีในความสุขความสะดวกความสบาย เพราะสิ่งเหล่านั้นมันไม่จีรังยั่งยืน ให้ยินดีในธรรมวินัย พระพุทธเจ้าท่านไม่ให้เราเป็นคนกลัวในความอยากลำบาก กลัวในความเหน็ดความเหนื่อย เพราะสิ่งเหล่านี้เองเป็นสิ่งที่เราจะได้พัฒนาใจของเรา ถ้าไม่มีสิ่งเหล่านี้เราก็ไม่ได้ฝึกใจ ไม่ได้ปฏิบัติใจเข้าสู่ทางสายกลาง

สิ่งเหล่านี้อย่าถือว่ามันให้โทษแก่เรา ที่แท้จริงสิ่งเหล่านี้มันมีคุณแก่เรา เราจะได้ฝึกได้ปฏิบัติ ตั้งอยู่ในความดี ตั้งอยู่ในความไม่ประมาท

เราเป็นคนไทย คนจีน คนมาเลฯ เป็นคนฝรั่งก็ต้องประพฤติปฏิบัติ สร้างความดีสร้างบารมีสร้างคุณธรรมด้วยกันทุกคน

เพราะทรัพย์สมบัติ ข้าวของเงินทองที่ทุกท่านหามานั้น มันไม่มีประโยชน์อะไร มันมีประโยชน์เฉพาะตอนเรามีชีวิตอยู่ มีประโยชน์ทางร่างกายเท่านั้น แต่ประโยชน์ทางจิตใจเราต้องเดินตามพระพุทธเจ้า

ที่พระพุทธเจ้าท่านไม่ให้เราประมาทก็เพราะว่าเราพากัน "ใจอ่อน" ไม่พากันตั้งอกตั้งใจ เป็นคนคิดง่าย ๆ ยังเห็นแก่ปาก แก่ท้อง เห็นแก่ความสะดวกสบาย

อยู่ที่ไหนอย่างนี้ทุกหนทุกแห่งก็ต้องเป็นการประพฤติปฏิบัติของเรา เป็นปฏิปทาของเรา อย่าเอาตัวอย่างผู้ที่หย่อนยานเป็นครูเป็นอาจารย์ อย่าเอาพระเอาเณรที่หย่อนยานเป็นครูเป็นอาจารย์ ให้เราเอาพระพุทธเจ้าเอาพระอรหันต์เป็นครูเป็นอาจารย์เป็นเยี่ยงเป็นอย่าง การประพฤติปฏิบัติของเรามันก็ถึงจะมีผลใหญ่

มีอานิสงส์ใหญ่ คืนวันผ่านไปเราถึงจะไม่อยู่ในความประมาท ปฏิบัติอย่างนี้บารมีของเราก็จะแข็งแรงแก่กล้าไปเอง

พระพุทธเจ้าท่านตรัสว่าถ้าเราจะตายก็ให้ตายเพราะความดี ตายเพราะเราได้ปฏิบัติดี

<u>กำลังใจนี้เป็นสิ่งที่สำคัญนะ ต้องพากันตั้งใจ...</u>

เพราะการประพฤติปฏิบัติทุกท่านทุกคนต้องปฏิบัติด้วยตนเอง ด้วยน้ำพักน้ำแรงด้วยความเหน็ดเหนื่อยความยากลำบากของตนเอง...

พระธรรมคำสั่งสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
ที่หลวงพ่อกัณหา สุขกาโม เมตตาให้นำมาบรรยาย
เช้าวันจันทร์ที่ ๓ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๗